

Overdenking Johannes 13:1

Door Ds. MA Sneep, gehouden te Bedum, 25.03.2020

Overdenking ten tijde van het Corona virus in Nederland

Overdenking

En vóór het feest van het Pascha, toen Jezus wist dat Zijn uur gekomen was dat Hij uit de wereld zou overgaan naar de Vader, heeft Hij de Zijnen, die in de wereld waren en die Hij liefhad, liefgehad tot het einde.

Afstand. Niet meer bij elkaar kunnen en mogen komen. Een ieder van ons heeft er mee te maken. Een liefhebbende echtgenote mag haar demeterende man in het verzorgingstehuis van de een op de andere dag niet meer bezoeken. Een kleinkind mag zijn opa en oma even niet meer zien. Op zondag kunnen broeders en zusters niet meer samenzijn in de wekelijkse erediensten. Het zijn verdrietige en soms zelfs schrijnende situaties. In ons tekstvers lezen wij ook van afstand. Afstand die er komen gaat tussen Jezus en Zijn discipelen. Maar tegelijk lezen we ook van iets dat deze afstand en tegelijk alle afstanden van vandaag overbrugt.

Het is de evangelist Johannes die de laatste momenten, handelingen, de laatste woorden van de HJ in het bijzijn van zijn discipelen beschrijft in de hoofdstukken 13 tot en met 17. En hier in ons tekstvers als het ware introduceert en duidt.

Het is de nacht waarin de Heere Jezus samen met Zijn discipelen het laatste pascha viert. Het is de nacht van Zijn gevangenneming, de avond vóór Zijn kruisiging. Jezus zo lezen we, wist dat Zijn uur gekomen was dat Hij uit deze wereld zou overgaan naar de Vader. *Deze* wereld schrijft Johannes met nadruk. *Deze* wereld. Dat is de wereld die zucht en steunt onder de zonde en de gevolgen van de zonde, zoals rampen, epidemieën, ziekten, dood. De zonde die wij mensen in de goede schepping van God gebracht hebben, wat deze wereld gemaakt heeft tot wat ze nu is. De wereld die deze Jezus haat en Hem zal kruisigen. Zijn kruis werpt in de paaszaal zijn schaduw al vooruit. Jezus wist dat Zijn uur gekomen was. Het uur waarin Hij, als het smetteloze en onschuldige paaslam tot zonde zou worden gemaakt, helse angsten, pijn, eenzaamheid, het oordeel, moest ondergaan. Hij wist dat de verrader in hun midden was en dat de duivel Judas Iskariot al in het hart had geven om Hem die nacht te verraden. Zijn kruis van smaad, spot en hoon is voor Hem ook het kruis van Zijn heerlijkheid. Uit deze wereld zal Hij door het kruislijden heen, overgaan naar de Vader. Het uur van Zijn lijden zal tegelijk ook het uur van Zijn verheerlijking zijn. Achter de schaduw van het kruis, ziet Jezus al het hemelse licht van Zijn Vaderhuis stralen. Jezus staat op het punt om weer naar Huis te gaan. Naar Hem die hier Vader genoemd wordt. God de Vader Die vol liefde klaar zal staan om Zijn Zoon Thuis welkom te heten. De eeuwige Vader. De Vader die volmaakte

liefde geeft. De Vader die volmaakte liefde is. En niet alleen de eeuwige Vader is van de Zoon, maar ook de Vader is voor hen die Hij aan Zijn Zoon gegeven heeft.

En toch, alles wat in dit uur op Jezus afkomt. Zijn diepe lijden, Zijn verlangen om over te gaan de Hemelse heerlijkheid, naar de Vader. De plaats die Hij als geen ander kent. De plaats van volmaakte heerlijkheid. Maar toch, deze wetenschap vermindert Zijn liefde voor Zijn eigendom niet. Integendeel. Hij heeft de Zijnen, die in de wereld waren en die Hij liefgehad had, liefgehad tot het einde. Tot in de diepste diepten van de dood. Hij heeft in Zijn lijden en in Zijn verheerlijking hen op het oog. Juist omdat Hij hen zó liefheeft. Hij gaf Zijn leven voor de Zijnen. Hij gaf zijn leven voor zondaren. Niemand heeft een groter liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden, zegt Jezus later op die avond. Jezus deed het voor Zijn vijanden. Hij gaf zijn leven voor vijanden, die Hij door Zijn grote liefde zelf maakt tot Zijn vrienden. En zelfs in dit bange uur heeft Hij alleen oog voor hen. Wanneer Hij straks hangt aan het kruishout, hangt Hij daar voor hen. En zelfs dan heeft Hij een liefdevol oog voor de zijnen. Hangend aan het kruis draagt Hij de zorg voor Zijn moeder Maria over aan: Johannes. De schrijver van dit Evangelie. De apostel van de liefde: Vrouw, zie uw zoon, Zoon, zie uw moeder. Ja, Hij heeft de zijnen liefgehad tot het einde. Was Hij bewogen met het leven en vooral met de ziel van mensen. Tot het einde van Zijn leven op aarde en verder. Hij heeft hen liefgehad aan het kruis. Hij heeft hen liefgehad in Zijn graf. Hij heeft hen liefgehad in Zijn opstanding. Hij heeft hen liefgehad in Zijn hemelvaart. Hij heeft hen lief vandaag aan de rechterhand van de Vader. Hij verliest Zijn eigendom geen moment uit het oog. Hij draagt ze bij zich aan Zijn warme Middelaarshart dat liefdevol klopt voor Zijn eigendom.

Aan zijn liefde komt geen einde. Ook vandaag niet. Afstand. Wij merken vandaag hoe moeilijk dat soms is. Dat er afstand is vanwege het virus. Tussen de Hij en Zijn eigendom is ook een zekere afstand. Hij is al in de hemel, en een deel van de Zijnen zijn hier nog in deze wereld. Maar Hij heeft hen liefgehad tot het einde. Ook vandaag nog. Hij bidt voor de zijnen in de Hemel, voor het aangezicht van de Vader. Vol liefde, vol verlangen. Als de volmaakte Hogepriester die medelijden kan hebben met onze zwakheden, in onze omstandigheden, omdat Hij ze zelf ook heeft gekend, maar Hij wel zonder zonde. Hij bidt, Hij voelt mee, Hij stuurde zelfs Zijn beste 'Vriend' met eerbied gesproken. God de Heilige Geest. Om bij Zijn eigendom te zijn. Om hen te troosten in deze wereld. Ook als daar vandaag vanwege de maatregelen afstand is. En wij onze geliefden niet kunnen ontmoeten. Dan is Hij daar in het verzorgingstehuis, in het ziekenhuis, thuis. Waar de Zijnen zich ook bevinden. Wat een liefde. Hij heeft zijn eigendom lief tot het einde en tot op het hoogst. Een grotere en een diepere liefde dan Zijn liefde is er niet. Kijk, maar. De Zoon van God legt in de paaszaal, op de vooravond van zijn kruislijden, als de laagste slaaf zijn kleding af, neemt een doek en begint de voeten van de discipelen te wassen. Zelfs die van Zijn verrader. O liefde van

Christus niet te bevatten hoe groot. Hij Die hier zijn kleed aflegt, en op het punt staat Zijn leven af te leggen voor de Zijnen. Het is Zijn liefde waardoor in het hart van de Zijnen een liefdeslied opstijgt tot Hem. Ook vanavond. Zingt u het lied mee? Met de woorden van psalm 63 het tweede vers.

Uw liefde is het hoogste goed. Dat U, o God, mij hebt gegeven, uw trouw is beter dan het leven, U bent het die mij juichen doet. Ik wil U prijzen al mijn dagen, waartoe uw goedheid mij bewoog, mijn handen hef ik naar omhoog, om heel mijn hart U op te dragen (Psalm 63: 2).